

N:o 52.

Af herr **E. G. Fredholm** i Saleby, om ändrad lydelse af 10 § i förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875, sådan den lyder i lagen den 31 december 1891.

Genom kongl. förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875 har stadgats, att lagfart å fast egendom, som bekommits genom arf, jemväl inom viss tid skall sökas.

Som en del fastigheter slägtled efter slägtled gått i arf, utan att lagfart å sådant fång under tiden förekommit, kan egaren af sålunda bekommen fastighet, hvarå lagfart nu måste sökas, ej erhålla sådan, med mindre sökanden kan visa, att kungörelse om den sökta lagfarten tre gånger, minst en månad mellan hvarje gång, blifvit så väl införd i allmänna tidningarne, som ock, när fråga är om egendom å landet, uppläst i tingslagets kyrkor, utan att klander å fånget blifvit instämmt samt i rättens lagfartsprotokoll antecknadt inom fem år efter sista kungörandet.

Då tingslagen inom en del orter ej sällan bestå af ända till 20 å 30 socknar eller församlingar, ja, äfven derutöfver, faller det sig för den lagfartssökande ej blott kostsamt utan stundom praktiskt omöjligt, att kunna nöjaktigt styrka det kungörelsen på i lagen föreskrifvet sätt blifvit uppläst i tingslagets kyrkor.

Denna svårighet skulle dock, enligt min mening, kunna betydligt afhjelpas, derest den förändring i fråga om kungörelsens uppläsande i kyrkorna vidtoges, att uppläsandet af densamma skulle ega rum endast *en* gång i tingslagets kyrkor eller tre gånger *endast* i socknens samt *angränsande* socknars kyrkor.

Med den minskade betydelse, kungörelsers uppläsande i kyrkan redan har för allmänheten och hvilken hädanefter än mer kommer att inskränkas,

Lih. till Riksd. Prot. 1895. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 16 Hüft. (N:is 52—55.) 1

torde ej behöfva befaras, att säkerheten för den välfångna eganderätten i följd af sådan inskränkning i uppläsningen af kungörelse om sökt lagfart komme att i någon mån rubbas.

På grund af hvad jag sålunda anfört vågar jag härmed vördsamt föreslå,

att 10 § i kongl. förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875, sådan den lyder i lagen den 31 december 1891, måtte erhålla den förändrade lydelse, att den deri föreskrifna bestämmelsen om att kungörelse om sökt lagfart skall uppläsas i tingslagets kyrkor tre gånger inskränkes till *en* gång, eller ock att sådan kungörelse uppläses endast i socknens och angränsande socknars kyrkor tre gånger.

Om remiss till lagutskottet anhålles; och torde utskottet gifva åt paragrafen den redaktionsförändring som kan erfordras för vinnande af det ändamål, som jag med motionen åsyftat.

Stockholm den 26 januari 1895.

E. Fredholm,
från Skaraborgs län.

N:o 53.

Af herr **P. Nilsson** i Tönnersa, *angående tull å artikeln »säckar, tydligen brukade och slitna», samt upphäfvande af mom. 2 i § 9 af de vid gällande tulltaxa fogade »Underrättelser om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör.»*

Gällande tulltaxa innehåller bestämmelser om *dels*

Säckar: nya tomma tullbehandlas lika med den väfnad, hvaraf de bestå, med tillägg af 10 proc.;